

Egyetemi doktori (PhD) értekezés tézisei

**Kommunikatív állampolgárság – a társadalmi
pozicionálás és dinamikája a Magyarországi tudatos
GMO kibocsátás körüli diskurzusban**

Marinecz Kornélia Florina

Témavezető: Dr. Gácsi-Iványi Zsuzsanna

DEBRECENI EGYETEM

Nyelvtudományok Doktori Iskola

Debrecen, 2015.

1. Az értekezés célkitűzése, a téma körülhatárolása

Társadalmi lény mivoltukból adódóan az emberek önmagukat és másokat nem csak egyedi személyiségként, hanem különböző társadalmi csoportok tagjaiként illetve hozzátartozójaként is látják és láttatják. Ez a hovatartozás nagymértékben hozzájárul az ember identitásának formálódásához. Ezen identitás kifejezésére, s persze jelentésének megfejtésére számos lehetőség áll rendelkezésünkre: segíthet bennünket ebben a megjelenés, a bőr színe, az arcvonások, a haj és hajviselet, az öltözködés, a viselkedés, s végül, de nem utolsósorban a nyelv, mégpedig több vonatkozásban is. Abból, hogy valaki magyarul beszél, nagy valószínűséggel következtethetünk arra, hogy az illető magyar nemzetiségű. A nyelvhasználat azonban az illető identitásának egyéb aspektusaira is enged következtetni: az esetleges tájszólásból a származási helyre, zsargon használatából egy adott társadalmi réteghez, csoporthoz való hozzátartozásra, esetleg korra, nemre, stb. következtethetünk.

A disszertációm és az alapjául szolgáló kutatás a PARADYS¹ projektben gyökerezik, mely nemzetközi kutatás az Európai Községek Bizottságának megbízása alapján, 2001 és 2004 között az Európai Unió hat tagállamában (Németország, Nagy-Britannia, Ír Köztársaság, Hollandia, Svédország, Olaszország), valamint a kutatás időszakában még csatlakozás előtt álló Magyarországon zajlott. A kutatási konzorcium feladata volt megvizsgálni és összehasonlítani a döntési folyamatokat különös tekintettel a társadalmi bevonás milyenségére és mértékére az érintett 7 országban. Az összehasonlíthatóság érdekében a kutatás egységesen a géntechnológiai eljárásokkal módosított szervezetek kibocsátását szabályozó rendelkezésekre ill. az ezzel kapcsolatos engedélyezési folyamatokra összpontosított. A kutatás nyelvészeti és szociológiai szempontok, valamint eszközök alkalmazásával arra keresett választ, hogy mennyiben és hogyan kapnak lehetőséget az állampolgárok arra, hogy részt vehessenek a döntéshozatali folyamatokban (vö. Bora/Hausendorf 2004).

A kommunikatív állampolgárt (communicative citizenship) értelmezésem alapján társadalmi pozíciónak tekintjük valamely adminisztratív szabályozás - esetünkben a géntechnológiai engedélyezési eljárás - folyamatában. Ennek lényege egy meghatározott társadalmi szerep, azaz az állampolgári lét érzékelése. E szerep konkrét folyamat során alakul ki, s a résztvevők magukról és másokról kialakult képét tartalmazza. Más szóval

¹ *Participation and the Dynamics of Social Positioning – the Case of Biotechnology. Images of the Self and Others in Decision-making Procedures.*

ebben a részvételi folyamatban az állampolgár kategóriáját az érdekelt felek és résztvevők közötti szociális pozicionálásban megjelenő, aktivált társadalmi szerepként értelmezzük.²

Értekezésem célja a magyarországi genetikailag módosított szervezetek tudatos kibocsátása körüli kommunikációban létrehozott társadalmi pozíciók valamint ezek egymáshoz viszonyulásának rekonstrukciója és ezáltal a magyar viszonylatban megvalósuló 'kommunikatív állampolgárság' kimutatása.

Felépítésében dolgozatom a kutatás menetét tükrözi:

- A 2. fejezetben a meghatározó elméleti háttérfeltevések körvonalazására kerül sor, különös tekintettel a társadalmi pozicionálásra. Kutatásom abból az alapfeltetelezésből indul ki, hogy a társadalmi pozicionálás egy kommunikatív probléma, melyet a beszélgetések során többé vagy kevésbé tudatosan, de újból és újból meg kell oldani. Azaz a társadalmi pozicionálásnak kommunikatív jellege van, a beszélgetésekben maguk a beszélgetés résztvevői hozzák létre.
- A 3. fejezet az alkalmazott módszereket mutatja be. Az alapfeltevéselem tulajdonképpen az etnometodológiai alaptétel leszűkítése, mely szerint a cselekvők az interakciójuk által hozzák létre a valóságot (vö. Garfinkel 1967); ebből az következik, hogy a beszélgetésben a beszélgetés résztvevői által létrehozott társadalmi pozíciókat csakúgy, mint ennek a folyamatát, a társadalmi pozicionálást a beszélgetéselemzés módszereivel lehet rekonstruálni.
- A dolgozat legterjedelmesebb részében, a 4. fejezetben az empirikus vizsgálatot mutatom be. A vonatkozó törvény szövegének és a rendelkezésre álló beszélgetések, interjúk elemzéseiből rekonstruálom a géntechnológiai engedélyezési eljárás folyamatában releváns társadalmi pozíciókat.
- Az 5. fejezetben a társadalmi pozíciók dinamikáját, azaz egymáshoz való viszonyát vizsgálom különböző megközelítésekben: egy 'szövegen' belül (intratextuális szemlélet) és a vizsgálatba bevont, témába vágó 'szövegek', a diskurzus részei közötti összefüggésekben (transztextuális szemlélet).
- Végül a 6. fejezetben összefoglalom a vizsgált nyelvi anyag értelmében a magyar viszonylatban megvalósuló 'kommunikatív polgárságra' vonatkozó következtetéseket.

² vö: Bora/Hausendorf 2004, 2006; Iványi et al. 2004, 2006, 2010; Iványi/Marinecz 2007a és 2007b.

2. Az alkalmazott módszerek

A disszertációm középpontjában az a kérdés áll, hogy miként jön létre a kommunikációs aktusok során a polgárság társadalmi kategóriája, a polgári szerepkör. Erre a kérdésre *egyrészt a döntési folyamat szociológiai hátterének vizsgálatával, másrészt a rendelkezésekre álló korpusz nyelvészeti elemzése és az abból levonható következtetések alapján próbálok választ adni.*

A személyek bizonyos társadalmi csoportokhoz való társítására számtalan különböző nyelvi eszköz áll rendelkezésünkre, s segítségükkel kerül sor a hovatartozás kommunikatív megalapozására illetve szervezésére. *A hovatartozás megalapozásának és szervezésének folyamatát nevezzük társadalmi kategorizálásnak.* A társadalmi kategorizálást olyan kommunikatív feladatnak, „problémának” tekintjük, amellyel a beszélgetés résztvevői a beszélgetés során szembesülnek. (vö. Sacks 1992)

Amint a társadalmi kategorizálást egy bizonyos, szabályozott háttérrel rendelkező szituációban vizsgáljuk (a mi esetünkben a genetikailag módosított organizmusok kibocsátásával kapcsolatos döntési-engedélyezési folyamat), szembetűnik az a tény, hogy a hétköznapi kategorizáláson túl, de annak alapján a beszélők saját magukról és másokról alkotott képeiből körvonalazódnak az adott szituációra jellemző társadalmi pozíciók is, melyek a szituációban betöltött szerepeket és az azzal összefüggő elképzeléseket és elvárásokat, attitűdöket tartalmazzák. Csakúgy, mint a társadalmi kategóriák, a releváns társadalmi pozíciók is a kommunikáció folyamatában alakulnak ki és formálódnak. A Rom Harré és Luk van Langenhove a nevéhez fűződő pozicionálás elmélet és a társadalmi pozicionálás fogalma (1999) számos szociálpszichológiai és szociolingvisztikai kutatás tárgya lett. Dolgozatom szempontjából az Alfons Bora és Heiko Hausendorf (2004, 2006) sajátos megközelítése a meghatározó. Ennek értelmében:

- a nyilvánosság részvételét és a társadalmi pozicionálást a kormány és a polgárok közti kapcsolatként értelmezzük;
- a 'polgár' fogalma a nemzetiségen és az állampolgárságon túl a döntési folyamatokban való részvételt, a tájékoztatása való jogot, az adott törvényi szabályozáson belüli cselekvési jogot foglalja magában;
- az állampolgárság és a kommunikáció között átfogó kapcsolat áll fenn: az állampolgárság kommunikatív teljesítményként a verbális és a non-verbális interakció folyamatában jön létre.

A fenti alapfeltevésekből következik a társadalmi pozicionálás sajátos értelmezése is:

Finally, we assume that the communicative achievement of citizenship can be best described in terms of social positioning between and among those participating in a concrete procedure, because communicatively achieved citizenship emerges as a relevant social position in the participatory discourse itself. (Hausendorf/Bora 2006: 86).

A törvényi megfogalmazásban létrehozott 'cellák' (slots) bizonyos részvételi tevékenységekkel töltődnek fel tartalommal, e tevékenységek részvevői a kommunikációs folyamatok során bizonyos részvételi elképzeléseket valósítanak meg.

Kutatásaim fókuszában a társadalmi pozicionálás egyik fő jellemzője, a dinamikája áll. Ez arra vonatkozik, hogy a részvételi folyamat maga is befolyással van a kommunikatív módon létrehozott társadalmi pozíciókra, melyek ezáltal állandóan változnak. A társadalmi pozíciók dinamikáját első sorban a társadalmi pozíciók között kialakuló viszonyként értelmezem.

A diskurzus-lingvisztika irányelveinek és módszertanának is megfelelően (vö. Spitzmüller/Warnke 2011), a nyilvánosság részvételének felfedése és a releváns társadalmi pozíciók rekonstruálása érdekében a vizsgálatot ki kell terjeszteni az egyes szövegek határain túl. Ebben a vonatkozásban a beszélgetések éppúgy szövegnek számítanak, mint az újságcikkek, könyvek, plakátok, weboldalak, stb. A tematikusan összefüggő, vizsgálatba bevont írott és szóbeli szövegek összességét tekintem a 'Magyarországi GMO-Diskurzusnak'.

Ennek jelentős részét beszélt nyelvi adatok, interjúk, kerekasztal-beszélgetés és egy televíziós talk-show teszik ki, feldolgozásukhoz a konverzáció-elemzés eszköz- és módszertárát alkalmazom. A nyelvészeti konverzáció-elemzés, az etnometodológiai hagyományhoz kapcsolódva, abból a feltételezésből indul ki, hogy a valóság, a társadalmi rend nem eleve adott, hanem kommunikációban és kommunikációval, *az adott kommunikációs szituációban részt vevő aktorok interaktív közreműködésének eredményeképpen jön létre*. Ennek megfelelően a hovatartozást is kommunikatív konstrukciónak tekinti és kommunikatív létrejöttének fényében vizsgálja. A konverzáció-elemzés érdeklődési körébe kizárólag a hovatartozás azon vonatkozásai tartoznak, amelyek a kommunikációban és az által keletkeznek.

Az etnometodológiai hagyománynak megfelelően autentikus, nem manipulált beszélgetésekről van szó, melyek hangfelvételei transzkripciók formájában kerültek

rögzítésre. A transzkripciók a GAT transzkripció rendszerben (vö. Selting et al. 1998) készültek, amelyre jellemző a prozódiai sajátosságok, átfedések, szünetek, elakadások, stb. rögzítése, valamint megőröki a para- és nonverbális jelenségeket is. A szekvenciális elemzések azokat a módszereket és szabályszerűségeket tárják fel, melyek segítségével az emberek interakcióba lépnek és létrehozzák a társadalmi valóságot és rendet.

A társadalmi pozicionálást olyan kommunikatív feladatnak, „problémának” tekintem, amellyel a beszélgetés résztvevői a beszélgetés során szembesülnek. Vizsgálatommal azt kívánom rekonstruálni, hogy az érintettek *hogyan oldják meg* ezt a problémát, *hogyan hozzák létre*, azaz *hogyan konstruálják* a számukra az adott kommunikatív helyzetben releváns társadalmi hovatartozást, legyen szó önmaguk, beszélgető partnerük vagy más, nem jelenlévő felek kategorizálásáról, ill. pozicionálásáról.

E célból egy, a Heiko Hausendorf nevéhez kapcsolódó (2010), *háromszintű modellt alkalmazok*. A felső szinten azok a feladatok helyezkednek el, amelyeket az interakció során meg kell oldani. Ezen a szinten a hovatartozás kommunikatív létrehozatala szempontjából lényeges kommunikatív követelményeket tárjuk fel és rekonstruáljuk. A középső szint az egyes feladatok megoldására alkalmazható eszközöké. Ezen a szinten történik a feltételek mindenkori teljesítésére alkalmazott eljárások és módok megnevezése és rekonstrukciója. Az alsó szinten az egyes eszközök nyelvi megjelenítését szolgáló formák találhatók. Ezen a szinten történik az eszközök nyelvi megjelenítési lehetőségeinek azonosítása és rekonstrukciója.

A három szint egy egységet képez, nem létezik feladat eszközök és formák nélkül, nincs olyan eszköz, amelyhez nem tartozik feladat és forma, nem képzelhető el forma eszköz és feladat nélkül.

A társadalmi pozicionálás vonatkozásában három kommunikatív feladat különböztethető meg, amelyek mindegyike véges számú eszköz segítségével oldható meg, ezeknek megjelenítési formái elvileg végtelenek:

- A **hozzárendelés** az a kommunikatív feladat, amikor személyeket mint társadalmi csoportok hozzátartozóit ábrázolunk. A hovatartozás kifejezése ez esetben történhet annak egyértelmű *kinyilatkoztatásával*, *hangsúlyozásával* vagy *utalással* arra, hogy az illető mely csoporthoz tartozik, eszközöknek számítanak a kihangsúlyozás, a klasszifikálás, tipizálás, általánosítás, stb. A kommunikáció felszínén megjelenő lehetséges kifejezési formák igen változatosak, ezért csak néhányat említek meg: fókusz relációk, csoportnevek, kicsinyítő képzők, mutató névmások, első- illetve második személy többes szám, stb.

magyar kutató (.) voltam=meg még mindig annak is tartom
magam (111)

A beszélő önmagáról alakít ki egy képet, saját magát mint a „magyar kutatók” csoportjához tartozót mutatja be, a beszélgetés adott pillanatában ezt a hovatartozását tartja mérvadónak. A hozzárendelés kommunikatív feladatát a hovatartozás kinyilatkoztatásával oldja meg, egy igei- névszói állítmány formájában.

- A **minősítés** mint kommunikatív feladat a hovatartozásra jellemző csoportspecifikus tulajdonságokkal vagy viselkedésmóddal való felruházást jelenti. Az eszközök, melyekkel a feladat megoldható a *csoportspecifikus tulajdonságok és viselkedésmódok sugallása, példaszerű szemléltetése* vagy azok *explicit megnevezése*, a felszínen megjelenő formák közül a teljesség igénye nélkül néhány: ironia, prozódia, elbeszélés, személyleírás, példák, metaforák, stb.

mert a a forgalmazók megkerestek minket egy olyan kérdéssel
hogyan foglaljon a bizottság állást abban (282-283)

A beszélő egyrészt azonosítja magát a bizottsággal (mi = bizottság), a többes szám első személyben használt személyes névmás sugallja a csoporthoz való hozzárendelést, másrészt minősíti a bizottságot, sugallja, hogy a bizottság egyik csoportspecifikus tevékenysége az állásfoglalás. A minősítés ez esetben egy célhatározó mellékmondat formájában történik meg.

- Az **értékelés** kommunikatív feladata a hovatartozással kapcsolatos szubjektív hozzáállás, vélemény feltüntetését jelenti és történhet a *hozzáállás jelzésével, annak demonstratív bemutatásával* illetve *kifejezett megállapításával*, melyek többek között jelzők, dicséret, szidalmak, prozódia, metafora, stb. formájában azonosíthatóak.

valószínűleg Ezért nem szeretnek minket az engedélykérők
(116)

Az értékelés indirekt, ugyanis mások szubjektív hozzáállását fejezi ki a saját csoporthoz, mások szemszögéből mutat be egy negatív önképet. Az értékelés kommunikatív feladatának ez esetben az eszközök szintjén a kifejezett megállapítás felel meg, mely egy érzelmeke kifejező ige alakjában realizálódik.

mert:,=ö: (-) hát valószínűleg izé:, hogy mondják az
ilyet? szóval a (.) hátukon a púp vagyunk (.) azzal hogy
mindenfélüket előírunk nekik; (118-120)

A saját csoport értékelése a hozzáállás jelzésével, egy metafora formájában jelenik meg. A példa ezen túl tartalmaz hozzárendelést (a többes szám első személyben ragozott igék jelzik a beszélő hovatarozását, aki itt a „környezetvédők” kategóriához rendeli hozzá magát) és minősítést is, amennyiben sugallja a környezetvédők egy csoportspecifikus viselkedésmódját: mindenfélet előírnak az engedélykérőknek.

3. Eredmények

Az elmondottak fényében a kutatás első fázisában megtörtént az adatgyűjtés. A korpusz egyrészt írásos anyagokból áll (cikkek, értékezesek, és nem utolsó sorban maga az idevonatkozó, a géntechnológiai eljárásokkal módosított szervezetek kibocsátását szabályozó törvény és a kapcsolatos rendelkezések). Másrészt hangfelvételek készültek az e témában folytatott beszélgetésekről (előadások, viták, interjúk), majd ezeket a konverzáció-elemzés konvenciói szerint írásban rögzítettük. A következő lépésben a rendelkezésre álló anyagok igen aprólékos nyelvészeti elemzésére került sor, majd ezek alapján rekonstruáltam a mérvadó társadalmi pozíciókat. A kutatás utolsó lépésében a szociális pozicionálás dinamikáját vizsgáltam, azaz a rekonstruált pozíciók egymáshoz való viszonyát egy-egy beszélgetésen belül, valamint a diskurzus egészében.

A törvényi szabályozás meghatározó szerepet játszik a nyilvánosság részvételi lehetőségeinek alakulásában, a vonatkozó törvény³ megszövegezése körvonalazza azokat a társadalmi pozíciókat, amelyek várhatóan realizálódhatnak az adott adminisztratív eljárás – esetünkben a genetikailag módosított szervezetek kibocsátási engedélyezése során.

A törvény szövegének a hozzárendelés, a minősítés és az értékelés mentén történt vizsgálata a következő társadalmi pozíciókat tárta fel:

- a törvényhozó
- az adminisztrátor/ a hatóság
- a tudományos szakértő
- a szervezett tiltakozó
- a kérelmező
- a nyilvánosság

³ 1998. évi XXVII. törvény a géntechnológiai tevékenységről és annak módosításai.

A beszélt nyelvi anyagok elemzésének eredményeként elmondható, hogy a magyar döntéshozatali folyamat, pontosabban a genetikailag módosított organizmusok kibocsátását szabályozó engedélyezési eljárás körüli diskurzusban ezek a pozíciók kibontakoznak, tartalommal töltődnek fel. Az állampolgárok, a nyilvánosság pozíciója árnyaltabb formában jelenik meg, differenciálható az érintett, aggódó egyének és a helyi közösségek formájában.

Ami a társadalmi pozíciók dinamikáját, azaz az egymáshoz való viszonyát illeti, azt több megközelítésben vizsgáltam: egyrészt a konverzáció-elemzés hagyományainak megfelelően egy-egy szövegen belül (intratextuális vizsgálat), másrészt a diskurzus egészében és összefüggéseiben (transztextuális vizsgálat).

3.1. Intratextuális vizsgálat

3.1.1. Szekvenciális interaktivitás – a szekvenciális dinamika dimenziója

A társalgásokban a társadalmi pozíciókat a beszélgetés résztvevői vázolják, kidolgozzák, kölcsönösen egyeztetik. A társadalmi pozíciók hozzászólásról hozzászólásra alakulnak és változnak. A társadalmi pozíciók dinamikájának alapvető formája a szekvencialításban ragadható meg.

3.1.2. Társadalmi pozíciók közötti tranzit önábrázolásokban

Egy szereplő egy beszélgetés keretein belül több társadalmi pozíciót is képviselhet. Az elemzések során megfigyelhetők az átjárások, az, hogy hogyan tér át a beszélő egyik pozícióból a másikba. Sőt, az is kijelenthető, hogy a releváns társadalmi pozíciók közti tranzit nem kerülhető ki, még akkor sem, amikor a beszélő tudatosan törekszik erre.

3.2. Transztextuális összefüggések

3.2.1. A dinamikus transztextuális interaktivitás dimenziója

A vizsgált adatok elemzéseiből a társadalmi pozíciókat elvárások készleteiként rekonstruáltam, melyek összevetésében további következtetésekre is alkalmas átfedésekre, de feltűnő ellentmondásokra is felfigyelhetünk.

3.2.2. A transztextuális, tematikus átfedések dimenziója

A vizsgált nyelvi anyagok tematikus összehasonlításában is átfedések és ellentmondások tűnnek fel a bevont társadalmi pozíciók és a hozzájuk tartozó jellemző hozzáállások vonatkozásában. Esetenként különösen érdekesek az ellentmondások az önábrázolásokban megjelenő tulajdonságok és annak megjelenése között, ahogyan mások látják az adott pozíciót.

3.2.3. Váltás társadalmi pozíciók között különböző társadalmi kontextusokban

Mint már korábban rámutattam, az interakcióban a pozicionálás még tudatosan sem kerülhető el. Ugyanakkor nyilvánvalóvá válik, hogy a pozicionálást jelentős mértékben az adott társadalmi kontextus határozza meg. Ugyanaz a személy különböző beszélgetésekben és társadalmi helyzetekben eltérő módon pozicionálhatja magát.

Kutatásaim azt igazolták, hogy az engedélyezési folyamat résztvevői a kommunikáció során a társadalmi kategóriákat tisztán használják, az említett kommunikatív feladatok, nyelvi eszközök illetve formák rekonstruálhatók.

Ami a pozíciók egymáshoz való viszonyát illeti, egybecsengések mellett számos ellentét is kimutatható. Ezek közül talán az állampolgár és a többi pozíció között fellépő pozicionálási konfliktus a legfeltűnőbb: míg az állampolgárok – bár kétségkívül tudatlannak és tájékozatlannak, de érdeklődőnek és érdekeltnek mutatják be önmagukat, a többi pozíció szerint, még a szervezett ellenzők, azaz a környezetvédelmi szervezetek szemszögéből is érdektelennek, nemtörődömnek, és ennek értelmében, a döntéshozatal folyamatában való részvétel szempontjából irrelevánsnak, mellőzhetőnek vannak feltüntetve.

Kutatásaim eredményei arra a következtetésre vezetnek, hogy ez a pozicionálási konfliktus, mely egyébként a vonatkozó törvényben gyökerezik, az egyik legkomolyabb akadályt jelenti Magyarországon a kommunikatív állampolgárság megvalósításában, a döntéshozatali folyamatokban való társadalmi részvétel útjában.

A tézisekben idézett irodalom

- Bora, A. / Hausendorf, H. (2004). Participation and the Dynamics of Social Positioning. Final Report to the European Commission. Bielefeld and Bayreuth.
http://cordis.europa.eu/publication/rcn/7311_en.html (2015.05.26.)
- Bora A. / Hausendorf, H. (2006): Communicating Citizenship and Social Positioning: Theoretical Concepts. In: Bora A. / Hausendorf, H. (Hg.) 2006, 23-49.
- Garfinkel, H. (1967): Studies in Ethnomethodology. Englewood Cliffs, NJ: Prentice
- Harré, R. / Van Langenhove, L. (1999): Positioning Theory: Moral Contexts of Intentional Action. Oxford: Blackwell.
- Hausendorf, H. (2000): Zugehörigkeit durch Sprache. Eine linguistische Studie am Beispiel der deutschen Wiedervereinigung. Tübingen: Niemeyer, 2000.
- Sacks, H. (1992): Lectures on Conversation. Jefferson, G. (Hg.) Oxford: Blackwell.
- Selting, M./ Auer, P. / Barden, B. / Bergmann, J. / Couper-Kuhlen, E. / Günthner, S. / Meier, Ch. /Quasthoff, U. / Schlobinski, P. / Uhmman, S. (1998): Gesprächsanalytisches Transkriptionssystem (GAT). Linguistische Berichte 173, 91-122.
- Spitzmüller, J. / Warnke, I. H. (2011): Diskurslinguistik. Eine Einführung in Theorien und Methoden der transtextuellen Sprachanalyse. Berlin, New York: De Gruyter.

DEBRECENI EGYETEM
EGYETEMI ÉS NEMZETI KÖNYVTÁR

Nyilvántartási szám: DEENK/126/2015.PL
Tárgy: PhD Publikációs Lista

Jelölt: Marinecz Kornélia Florina

Neptun kód: HVR81V

Doktori Iskola: Nyelvtudományok Doktori Iskola

A PhD értekezés alapjául szolgáló közlemények

Idegen nyelvű, külföldi könyvrészlet(ek) (3)

1. Iványi, Z., Kertész, A., **Marinecz, K.**: Communicating Quasi-Citizenship?:Public Participation in GMO-release Permitting Procedures in Hungary : A Conversation Analytic Approach.
In: Democratic Transgressions of Law : Governing Technology through Public Participation.
Ed.: by Alfons Bora, Heiko Hausendorf, Brill, Leiden, 207-235, 2010. ISBN: 9789004180437
2. Iványi, Z., Kertész, A., **Marinecz, K.**, Máté, N.: Hungary:Description of data.
CORDIS, Luxembourg, 295-353, 2007. ISBN: 9789279077807
3. Iványi, Z., Kertész, A., **Marinecz, K.**, Máté, N.: Personal Reference, Social Categorization and the Communicative Achievement of Citizenship.
In: Analysing Citizenship Talk. Ed.: Alfons Bora, Heiko Hausendorf, John Benjamins Publishing Company, Amsterdam ; Philadelphia, 223-250, 2006. ISBN: 9027227098

Magyar nyelvű tudományos közlemény(ek) hazai folyóiratban (1)

4. Iványi Z., Kertész A., **Marinecz K.**, Máté N.: A társadalmi kategorizálás grammatikája és pragmatikája.
Mod. Filol. Közl. 5 (1), 5-24, 2003. ISSN: 1585-0439.

Idegen nyelvű tudományos közlemény(ek) hazai folyóiratban (1)

5. **Marinecz, K.F.**: Sequentialität und Interaktivität der sozialen Positionierung.
Argumentum. 11, 82-99, 2015. ISSN: 1787-3606.

Idegen nyelvű tudományos közlemény(ek) külföldi folyóiratban (4)

6. **Marinecz, K.F.**: Jürgen Spitzmüller & Ingo H. Warnke: Diskurslinguistik. Eine Einführung in Theorien und Methoden der transtextuellen Sprachanalyse. Berlin: de Gruyter, 2011, 236 Seiten.
Spracht. German. Linguist. 25, 207-215, 2015. ISSN: 1218-5736.
(Ismertetett mű : Jürgen Spitzmüller, Ingo H. Warnke : Diskurslinguistik. Eine Einführung in Theorien und Methoden der transtextuellen Sprachanalyse. Berlin : Walter De Gruyter & Co, 2011, 236 p. ISBN: 9783110212440)
7. Iványi, Z., **Marinecz, K.**: Bürgerbeteiligung: Traum oder Realität? : Soziale Positionierung in Genehmigungsverfahren zur Freisetzung gentechnisch veränderter Organismen in Ungarn : ein konversationsanalytischer Ansatz Teil 2.
Spracht. German. Linguist. Suppl. 17 (2), 101-123, 2007. ISSN: 1218-5736.
8. Iványi, Z., **Marinecz, K.**: Bürgerbeteiligung: Traum oder Realität? : Soziale Positionierung in Genehmigungsverfahren zur Freisetzung gentechnisch veränderter Organismen in Ungarn : ein konversationsanalytischer Ansatz Teil 1.
Spracht. German. Linguist. 17 (1), 47-62, 2007. ISSN: 1218-5736.
9. Iványi, Z., Kertész, A., **Marinecz, K.**, Máté, N.: Social Categorization and the Grammar-Pragmatics Relation: An Analysis of Hungarian Data.
Spracht. German. Linguist. 16.2, 111-158, 2006. ISSN: 1218-5736.

További Közlemények

Idegen nyelvű közlemény(ek) hazai folyóiratban (1)

10. **Marinecz, K.:** Eine Alternative zum Problem der [g]-[ç]-Alternation.
Werkstatt. 1, 83-90, 2000. ISSN: 1585-3667.

Nem tudományos folyóiratközlemények (1)

11. **Marinecz, K.:** "Wem gehört Baby M?".
Beiträge zur Methodik und Fachdidaktik, Deutsch als Fremdsprache. 4, 63-68, 2000. ISSN:
1219-9788.

A DEENK a Jelölt által az iDEa Tudóstérbe feltöltött adatok bibliográfiai és tudománymetriai ellenőrzését a tudományos adatbázisok és a Journal Citation Reports Impact Factor lista alapján elvégezte.

Debrecen, 2015.06.15.

